

Het voorgenomen wetsvoorstel om gemeenten te verbieden vergunninghouders met voorrang te huisvesten zal een sterk negatieve impact hebben op lokale gemeenschappen. Het wetsvoorstel is discriminerend; speelt in op het aanwakkeren van afgunst en verdeeldheid tussen groepen en maakt het vergunninghouders moeilijk om te studeren of betaald werk te vinden. Het leidt daardoor tot hogere sociale kosten.

De ondertekenaars van deze reactie, een deel van de gemeenteraad van Castricum, hebben ervaring met de gevolgen van het afschaffen van urgentie voor vergunninghouders. Het college van burgemeester en wethouders heeft de urgentie voor vergunninghouders in Castricum in 2018 afgeschaft.

Het college van b en w komt sindsdien negatief in het nieuws omdat het vergunninghouders huisvest in schimmelende stalen containers of in te kleine woonunits zonder frisse lucht, zonder eigen sanitair en zonder eigen keuken in afgedankte lekkende gebouwen. In enkele onderzoeken is vastgesteld dat deze huisvesting de gezondheid schaadt en de inburgering (kans om te studeren of te werken) negatief beïnvloedt.

Het beleid van het college is op te vatten als ontmoedigingsbeleid voor vergunninghouders en straalt, ook naar de eigen bevolking uit, dat men vergunninghouders liever weert uit Castricum. Het beleid leidt zo tot verdeeldheid onder groepen. Vergunninghouders voelen zich niet welkom en moeten in die negatieve sfeer hun weg zien te vinden. Een stabiele woonplek is een essentiële voorwaarde voor vergunninghouders om een zelfstandig leven op te bouwen, te kunnen starten met inburgering en werk en zo bij te dragen aan de samenleving.

Jonge woningzoekenden wordt aangepraat dat ze geen woning kunnen krijgen vanwege vergunninghouders, maar in werkelijkheid is het omdat in Castricum lange tijd amper sociale huurwoningen zijn gebouwd. Slechts 16% van de woningvoorraad bestaat uit sociale huurwoningen.

Onder de lokale bevolking rijst inmiddels verzet tegen de abominabele woonomstandigheden van vergunninghouders. Veel Castricumers schamen zich voor wat het college (niet) doet voor vergunninghouders en voor de ongastvrije reputatie die de gemeente krijgt. Dit deel van Castricum ziet inmiddels haarscherp dat een verbod op urgentieverlening de woningnood niet oplost maar slechts verbloemt dat politici er niet in slagen genoeg betaalbare woningen te laten bouwen. Waarom zouden we alle gemeenten die kant van Castricum op moeten dwingen?

fracties van PvdA, GroenLinks, D66 en De Vrije Lijst
gemeenteraad Castricum
14 maart

